

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 141/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. K.	w dniu 12 grudnia 2018 r. przy ul. (...) w W., za pośrednictwem sieci Internet, dokonał kradzieży z włamaniem, w ten sposób, że uzyskał w sposób nieuprawniony dane w postaci loginu i hasła umożliwiające dostęp do	

		<p> rachunku bankowego K. B. w Banku (...), a następnie po zalogowaniu się na w/w rachunek dokonał przelewu środków pieniężnych w wysokości 45.900 zł na swój rachunek bankowy w Banku (...), czym działał na szkodę K. B., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>M. K. i K. B. pozostawali w nieformalnym związku partnerski w okresie od 2009 do 2021 roku. Oskarżycielka posiłkowa upoważniła swojego partnera do swojego konta osobistego, dodała również jego konto do kont zaufanych, przy przelewach do których nie jest wymagana autoryzacja kodem SMS, jednakże nie udostępniła M. K. danych logowania, w tym hasła, do swojego konta w banku. Dnia 12 grudnia 2018 roku o godzinie 10:58:34 oskarżony M. S. przy ul. (...) w W. zalogował się na konto K. B. za pośrednictwem kanału bankowości elektronicznej M. z adresu IP (...), korzystając z urządzenia typu komputer/laptop a następnie o godz. 11:02 przelał za pośrednictwem Kanałów B. z Konta Oszczędnościowego (...) K. B. kwotę 49.500 zł na jej rachunek bankowy prowadzony przez Bank</p>	<p>Zeznania K. B.</p>	<p>1-2, 225-226</p>	

<p>(...), z którego o godz. 11:05 przelał środki w kwocie 45.900 zł na swój rachunek bankowy w Banku (...). W tym samym czasie oskarżycielka prywatna znajdowała się w pracy przy ul. (...), nie wyraziła zgody ani nie wiedziała o dokonanej przez oskarżonego transakcji. Dnia 04 stycznia 2019 roku, będąc w pracy K. B., sprawdzając historię konta ujawniła kradzież pieniędzy na kwotę 45.900 zł i złożyła zawiadomienie o przestępstwie.</p> <p>M. K. ma 48 lat, wykształcenie wyższe – z zawodu ekonomista, uzyskuje dochód w wysokości 20.000 zł, posiada samochód marki R. rocznik 2008, dom o powierzchni ok. 500 m², mieszkanie o powierzchni ok. 55 m², ma jedno dziecko pozostające na jego utrzymaniu, nie był uprzednio karany.</p>			
Dokumentacja bankowa	3-4, 19-21, 32-37, 107-221		
Rejestr czasu pracy	53-54, 56-57		
Karta karna	71, 98		
Zeznania H. S.	275-276		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Dokumentacja bankowa	Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Zostały one sporządzone w przypisanej im formie i przez organy do tego powołane. Nie były kwestionowane przez strony postępowania ani nie budziły wątpliwości Sądu. Dowody na okoliczność dokonywanych transakcji bankowych i towarzyszących im okolicznościom (data, godzina, sposób logowania).	
Karta karna	Dowód wiarygodny, dokument sporządzony przez właściwe organy, w odpowiedniej formie, spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Brak podstaw do		

	<p>jego kwestionowania. Dowód na okoliczność uprzedniej niekaralności oskarżonego.</p>	
Rejestr czasu pracy	<p>Dowód wiarygodny, przedmiotowe źródło dowodowe zostało sporządzone przez uprawnione osoby i nie było kwestionowane w toku postępowania. Dowód ujawnił obecność oskarżycielki posiłkowej w zakładzie pracy w chwili dokonywania przelewów z jej konta na konto oskarżonego.</p>	
Zeznania K. B.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. K. B. konsekwentnie podnosiła, że ani nie wykonywała przelewu na rzecz M. K., którym miałyby spłacić prywatne zobowiązania między partnerami, ani nie wyrażała zgody na wykonanie takiego przelewu samodzielnie przez oskarżonego, nie udostępniała mu też danych logowania do konta bankowego. Zeznania pokrzywdzonej były logiczne i spójne, Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania. Dostrzegalne, nieznaczne rozbieżności w zeznaniach na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego, w zakresie autoryzacji SMS transakcji na konto oskarżonego i</p>	

	pełnomocnictwa do konta były naturalnym wynikiem częściowej niepamięci pokrzywdzonej w zakresie niektórych szczegółów, które nie zaważyły na uznaniu przez Sąd zeznań K. B. jako wiarygodnych.	
Zeznania H. S.	Świadek zeznawała na okoliczność obecności pokrzywdzonej w pracy w chwili popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego a także reakcji pokrzywdzonej po ustaleniu, że kwota w wysokości 45.900 zł została przelana na konto jej partnera bez jej wiedzy. Zeznania świadka były wiarygodne, spontaniczne i spójne z całością materiału dowodowego. Nadto, świadek jako osoba obca zarówno dla oskarżonego jak i pokrzywdzonej, nie miała interesu, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego i narażać na odpowiedzialność karną.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Wyjaśnienia M. K.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w całości.

		<p>Zeznania oskarżonego miały jedynie charakter przyjętej przez niego linii obrony, która miała na celu uchronić go od odpowiedzialności karnej za popełniony czyn. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego aby to pokrzywdzona sama przelała na jego konto pieniądze na poczet ich prywatnych zobowiązań, bowiem, wedle uznanych za wiarygodne dowodów w sprawie, pokrzywdzona nie przebywała wtedy w zamieszkiwanym przez nich wspólnie mieszkaniu, z którego dokonano transakcji, nie poczuwała się również do regulowania jakiegokolwiek zadłużenia względem oskarżonego, ponieważ regularnie przelewała na jego konto pieniądze na wspólne wydatki.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

W orzecznictwie kwalifikuje się z art. 279 § 1 k.k. „zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczeń na elektronicznych urządzeniach bankowych i dokonanie dzięki nim zaboru pieniędzy” (wyr. SA w Gdańsku z 10.5.2018 r., II AKa 97/18, Legalis).

Postęp techniczny, związany m.in. z ewolucją systemów zabezpieczeń i wzrostem systemów informatycznych w obrocie dobrami powoduje, że w doktrynie słusznie postuluje się swoistą aktualizację wykładni pojęcia włamania, które powinno obejmować nie tylko zabezpieczenia fizyczne (mechaniczne), ale także zabezpieczenia elektroniczne lub zabezpieczenia cyfrowe. Tym samym, przełamanie zabezpieczeń na komputerze lub systemie komputerowym, elektronicznych urządzeniach bankowych (bankomatach) i dokonanie dzięki temu zaboru cudzych pieniędzy, powinno być oceniane na podstawie art. 279 § 1 KK, a nie na podstawie oszustwa komputerowego z art. 287 KK (Marek, Kodeks karny, 2007, s. 510, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, w: Zoll, Kodeks karny, t. III, 2008, s. 84; M. Kulik, w: Mozgawa, Kodeks karny,

2006, s. 542; post. SA w Katowicach z 13.2.2008 r., II AKp 24/08, KZS 2008, Nr 4, poz. 83; zob. także A. Adamski, Prawo karne komputerowe, Warszawa 2000, s. 120–121).

Nie ma znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiotu przed kradzieżą jest efektywne i jakich środków należy użyć, by je sforsować. Konieczne jest natomiast, aby rzecz była zabezpieczona przed kradzieżą i aby sprawca usunął zabezpieczenie (wyrok SN z 18.02.1972 r., VI KZP 74/71, OSNKW 1972/5, poz. 78; wyrok SN z 9.12.1976 r., II KR 322/76, OSNKW 1977/3, poz. 22; uchwała SN z 25.06.1980 r., VII KZP 48/78, OSNKW 1980/8, poz. 65; Dukiet-Nagórska, Kradzież, s. 54; Hochberg, Rzec, s. 79; Bożyczko, Kradzież, s. 23; Szerer, O kradzieży, s. 49; Wojnar, Uwagi, s. 877; Wróblewski, Kradzież, s. 239; Marek, Pływaczewski, Peczeniuk, Kradzież, s. 125 i n.; por. Wilk [w:] Królikowski, Zawłocki, Szczególna II, s. 550).

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny na podstawie dowodów przedstawionych i omówionych powyżej, Sąd uznał, że wina M. K. nie budzi wątpliwości. Materiał dowodowy zgromadzony

w niniejszej sprawie jednoznacznie wskazuje, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przypisanego mu czynu.

Oskarżony dokonał przelewu pieniędzy w kwocie 45.900 złotych z konta swojej partnerki na własne, uzyskując w sposób nieuprawniony dane w postaci loginu i hasła umożliwiające dostęp do rachunku bankowego K. B. w Banku (...). Zapewnienia oskarżonego, że pokrzywdzona sama przelała ww. środki na jego konto nie znalazły uznania Sądu. W ocenie Sądu nielogicznym jest, by pokrzywdzona, nie czując się w obowiązku zwrotu pieniędzy M. K., z własnej inicjatywy przelała kilkadziesiąt tysięcy złotych na konto partnera, nadto korzystając z domowej sieci internetowej, będąc jednocześnie w zakładzie pracy. W świetle powyższego ww. wyjaśnienia stanowiły jedynie przyjętą przez oskarżona linię obrony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		
---	--	--	--

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
M. K.	I	1.1.1.	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.</p> <p>Wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. Oskarżony jest osobą dorosłą, zdawał sobie sprawę z przestępnego charakteru popełnianego przez niego czynu. Poczytalność oskarżonego nie była przedmiotem wątpliwości, nadto Sąd nie doszukał się innych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Stopień winy oskarżonego należało uznać za znaczny. Okolicznością łagodzącą była uprzednia niekaralność oskarżonego. Przy wymiarze kary Sąd kierował się tym, że inny rodzaj kary aniżeli kara pozbawienia wolności nie spełniłby swojej roli w niniejszej sprawie.</p> <p>Zdaniem Sądu kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, okoliczności sprawy a także stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu.</p>
II	1.1.1	Sąd, biorąc pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego a także jego pozytywną prognozę	

		<p>kryminologiczną, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby. Sąd uznał, że tak orzeczona kara będzie wystarczająco dolegliwa dla oskarżonego, nadto również dyscyplinująca i uwzględniająca stopień zawinienia oskarżonego i szkodliwości społecznej popełnionego czynu.</p>	
III	1.1.1	<p>Sąd, ustalając, iż oskarżony popełnił czyn z art. 279 § 1 k.k. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 k.k. obok kary pozbawienia wolności karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych. Sąd baczyl, by kara grzywny była zgodna z wyrażonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. dyrektywami wymiaru kary, nie będąc ani rażąco surową, ani rażąco łagodną. Wymierzając karę Sąd uwzględnił dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe zgodnie z treścią art. 33 § 3 k.k.</p>	
IV	1.1.1	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej czynem zabronionym</p>	

		szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz K. B. kwoty 45.900 złotych.	
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V	Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z § 15 ust. 1, § 11 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3, § 17 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od oskarżonego M. K.		

	<p>na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. B. kwotę 1368 (tysiąca trzystu sześćdziesięciu ośmiu) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika.</p>	
VI	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1250 (tysiąca dwustu pięćdziesięciu) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 1180 (tysiąc stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty. Zdaniem Sądu brak było bowiem podstaw do obciążania Skarbu Państwa kosztami postępowania, które wszczęte zostało z powodu niewłaściwego zachowania oskarżonego.</p>	
6. Podpis		